

Sygn. akt XI GC 32/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 21 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa D. R.

przeciwko J. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. C. na rzecz powódki D. R. kwotę 34.124,48 zł (trzydzieści cztery tysiące sto dwadzieścia cztery złote czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 39.124,48 zł od dnia 15 października 2015 roku do dnia 17 grudnia 2015 roku,

- 34.124,48 zł od dnia 18 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.249,00 zł (cztery tysiące dwieście czterdzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje zwrócić powódce kwotę 125 zł (sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem połowy opłaty od cofniętej części powództwa.

Sygn. akt XI GC 32/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2015 roku powódka D. R. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. C. kwoty 39.124,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2015 r. i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż pozwana zawarła z nią umowę sprzedaży hurtowej półproduktów. Wyjaśniła, że zamówiła od pozwanej produkty i uiściła kwotę wynikającą z faktury (...) forma, jednak pozwana nie zrealizowała całego zamówienia. Powódka po kilkukrotnym wyrażaniu zgody na późniejszą dostawę ostatecznie, wobec niewykonania zobowiązania w całości, odstąpiła od umowy w zakresie niewykonanym przez pozwaną i wezwała pozwaną do zwrotu nadpłaconej ceny za towar. Pozwana w całości uznała roszczenie powódki, ale nie zwróciła nadpłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż nigdy nie wpłynęła do niej oficjalna reklamacja od powódki. Dostawy były chaotyczne, gdyż ciągle była zmieniana decyzja co do ilości zamówienia i terminu realizacji. Wskazała nadto, że doszła do porozumienia z powódką.

Pismem z dnia 28 stycznia 2016 r. powódka podtrzymała stanowisko w sprawie. Nadto, wskazała, że dołączona do sprzeciwu faktura nie dotyczy rozstrzyganego stanu faktycznego. Wyjaśniła, iż przedmiot sprawy dotyczą faktury na łączną kwotę 264.699,68 zł, gdy tymczasem powódka zapłaciła kwotę 303 824,56 zł. Jednocześnie w związku z częściową zapłatą powódka cofnęła powództwo w części – co do kwoty 5.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), w ramach której zajmuje się m.in. produkcją opakowań z papieru oraz tektury. Pozwana prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiotem jest sprzedaż hurtowa półproduktów m.in. papieru w belkach.

Okoliczność niesporna, a nadto dowód:

- wydruk informacji z (...), k. 59.

W dniu 23 stycznia 2015 r. J. C. wystawiła na rzecz D. R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 68.978,89 zł brutto płatną do dnia 28 stycznia 2015 r.

Dowód:

- faktura VAT, k. 71.

D. R. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, w dniu 29 stycznia 2015 r. zamówiła u pozwanej towar określony jako „Bibułka tissue (...) ręcznik” o łącznej wartości 55.792,80 USD według stawki 4,77 zł za kg, powiększonej o wartość podatku VAT. Zamówienie zostało przez D. R. potwierdzone drogą mailową, w potwierdzeniu zamówienia zostały określone: specyfikacja towaru, sposób płatności (75% przedpłaty, 25% na tydzień przed wejściem statku do portu), oraz czas realizacji (3 tygodnie).

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 10, 12 – 24,

- zamówienie, k. 11.

- zeznania świadka M. J. k. 125

Od momentu złożenia przez D. R. zamówienia, osobą która prowadziła z nią korespondencję mailową w tej sprawie, w imieniu pozwanej, był M. J. (2). W imieniu powódki występowała jej pracownica - J. P..

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 10, 12 – 24,

- zeznania świadka M. J. k. 125

W dniu 29 stycznia 2015 r. J. C. wystawiła D. R. fakturę (...) nr (...) na kwotę 211.215,60 zł, która zgodnie z kursem dolara amerykańskiego stanowiła wartość 75% kwoty całego zamówienia w przeliczeniu na złotówki. W dniu 2 lutego 2015 r. powódka wykonała 2 przelewy na łączną kwotę 220 016,25 zł tytułem płatności należności wynikającej z faktury (...) nr (...).

Dowód:

- faktura (...), k. 44
- korespondencja e-mail, k. 10, 12 – 24,
- potwierdzenia wykonania przelewu, k. 46 – 47, 49

Po dokonaniu przez D. R. w dniu 2 lutego 2015 r. zapłaty za zamówienie, w dniu 26 lutego 2015 r. M. J. (2) drogą mailową przekazał jej informacje o tym, iż pierwszy transport zamówionego towaru jest przygotowywany do wysłania, które nastąpi w dniu 1 marca 2015 r., na dowód powyższych twierdzeń do wiadomości mailowej załączył dokumentację zdjęciową. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez M. J. (2), pozostała część zamówionego przez powódkę towaru miała być „w drodze”, czego potwierdzeniem miała być dalsza relacja zdjęciowa.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 12 – 24, 27.
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 46 – 47.
 - Zeznania świadka M. J. (2), k. 125,
 - Zeznania świadka A. S., k. 125 – 126.

W dniu 26 lutego 2015 r., przed planowaną wysyłką pierwszej partii zamówionego przez D. R. towaru, M. J. (2) przekazał jej drogą mailową fakturę końcową, z której (po odliczeniu wpłat zaliczkowych wynikających z faktury (...)) w wysokości 220 016,25 zł pozostało do zapłaty 94 460,31 zł. Tego samego dnia D. R. wykonała na rzecz J. C. przelew bankowy w kwocie 83 808,31 zł na poczet spłaty pozostałej części zobowiązania wynikającego z (...).

Dowód:

- faktura VAT (...), k. 45, 73,
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 49

J. C. w dniu 26 lutego 2015 r. wystawiła D. F. (...) na kwotę 314.476,56 zł. Faktura ta została skorygowana przez pozwaną do „0” korektą (...) przesłaną D. R. mailem w dniu 19 stycznia 2016 r.

Dowód:

- faktura, k. 25,
- faktura korygująca, k. 102,
- pismo, k. 103.

W dniu 13 marca 2015 r. J. C. wystawiła na rzecz D. R. fakturę VAT nr (...) na kwotę 106.552,40 zł brutto płatną do dnia 13 marca 2015 r.,

Dowód:

- faktura VAT, k. 72.

J. C. nie dostarczyła D. R. papieru w ilości 7.316 kg.

Ostatecznie pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. D. R. zrezygnowała z części nie dostarczonego papieru w ilości 7.316 kg oraz papieru dostarczonego ale niezgodnego z zamówieniem D. R.. W związku z powyższym powódka wezwała J. C. do niezwłocznego odebrania reklamowanego papieru i rozliczenia łącznie 13 058,00 kg.

Dowód:

- pismo – rezygnacja, k. 50,
- korespondencja e-mail, k. 28, 30 – 43,
- zeznania świadka M. J. (2), k. 125,
- zeznania świadka A. S., k. 125 – 126.

Po dokonaniu przez D. R. odstąpienia od umowy oraz reklamacji, M. J. (2), występując w imieniu J. C. podjął działania mające na celu przekonanie D. R. do odstąpienia od rezygnacji i wyrażenia zgody na późniejszą dostawę. W dniu 28 kwietnia 2015 r. działająca w imieniu powódki J. P. w wiadomości mailowej przedstawiła stanowisko D. R., w którym podkreślono szereg nieprawidłowości po stronie pozwanej przy realizacji zamówienia. Powódka warunkowo wyraziła zgodę na dostarczenie brakującej części papieru maksymalnie do dnia 12 maja 2015 r.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 28, 30 – 43.
- zeznania świadka M. J. (2), k. 125.

W dniu 4 maja 2015 r. D. R. skierowała wiadomość na adres mailowy J. C., w której poinformowała ją o odstąpieniu od umowy, załączając rezygnację z dnia 21 kwietnia 2015 r. W dniu 8 maja 2015 r. J. C. poinformowała D. R., iż zamówiony przez nią towar będzie mógł zostać załadowany w ciągu 2-3 tygodni oraz, że wyraża zgodę na obniżkę ceny towaru.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 28, 30 – 43.
- rezygnacja, k. 29,
- zeznania świadka M. J. (2), k. 125,
- zeznania świadka A. S., k. 125 – 126.

W dalszej korespondencji D. R. wyraziła ostateczną zgodę na doręczenie jej towaru do dnia 15 maja 2015 r., oraz wniosła o obniżenie ceny niezgodnego z zamówieniem towaru, który został jej dostarczony. Pozwana wskazała, że nie jest w stanie dostarczyć towaru w takim czasie. Powódka zgodziła się na dostawę do 8 czerwca, wskazując, że jest to ostateczne ustępstwo. 9 czerwca powódka wysłała zapytanie, czy papier dotrze, pozwana 26.06.2015 r. odpowiedziała, że papier będzie dostarczony w następnym tygodniu. 6.07.2015 r. powódka zapytała „kiedy nastąpi ten następny tydzień”.

J. C. nie wykonała zobowiązania w wyznaczonym terminie i nie dostarczyła pozostałej części zamówionego przez D. R. papieru.

Pod koniec lipca prowadzona była korespondencja dot. rozliczenia, w której obie strony wskazywały, że ilość towaru dostarczonego to 45116 kg.

W dniu 22 września 2015 r. J. C. poinformowała M. J. (2), iż zadłużenie spłaci w trzech ratach zaczynając od października. M. J. (2) wezwał J. C. do przedstawienia propozycji spłat.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 28, 30 – 43. 54 – 58,

- zeznania świadka M. J. (2), k. 125,
- zeznania świadka A. S., k. 125 – 126.

Pismem z dnia 7 października 2015 r. D. R. wezwała J. C. do zapłaty kwoty 39 124,48 zł z tytułu nie wywiązania się ze zobowiązania wynikającego z (...), zakreślając 7-dniowy termin do wykonania zobowiązania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 51.

W dniu 10 grudnia 2015 r. D. R. otrzymała od J. C. duplikaty faktur VAT dokumentujące dostawę towarów w lutym 2015 r.

Dowód:

- korespondencja e-mail, 93,
- faktury VAT, k. 95 – 98.

W dniu 15 grudnia 2015 r. J. C. poinformowała A. S., że następnego dnia dokona wpłaty 5.000 zł na konto D. R., a „pozostałą część” spłaci po nowym roku.

W dniu 16 grudnia 2015 r. J. C. wiadomością e-mail poinformowała A. S., że przesyła potwierdzenie wpłaty zgodnie z umową oraz wyraziła chęć spotkania.

Dowód:

- korespondencja e-mail, 99 – 100.

W dniu 17 grudnia 2015 r. J. C. dokonała na rzecz D. R. wpłaty kwoty 5.000 zł tytułem „zwrotu do proformy (...)”.

Dowód:

- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 87,
- zeznania świadka A. S., k. 125 – 126.

Listem e-mail z dnia 8 stycznia 2016 r. A. S. wezwała J. C. do przesłania ewidencji sprzedaży VAT firmy (...) za luty oraz marzec 2015 r.

W dniu 22 stycznia 2016 r. A. S. poinformowała J. C., iż nie otrzymała jeszcze faktur oraz prawidłowo wystawionej korekty w formie papierowej.

W dniu 26 stycznia 2016 r. J. C. przesyłała A. S. wzór ugody z prośbą o uzupełnienie kwoty i numeru konta.

Dowód:

- korespondencja e-mail, 88 – 89,

- wzór umowy, k. 90 – 92.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Powódka wyjaśniała, iż strony łączyła umowa sprzedaży. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Swoje żądania powódka wywodziła natomiast z faktu skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży z powodu zwłoki w wykonaniu zobowiązania przez pozwaną. Zgodnie z art. 491 k.c. jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy (...). Jeżeli świadczenia obu stron są podzielne, a jedna ze stron dopuszcza się zwłoki tylko co do części świadczenia, uprawnienie do odstąpienia od umowy przysługujące drugiej stronie ogranicza się, według jej wyboru, albo do tej części, albo do całej reszty nie spełnionego świadczenia. Stosownie natomiast do treści art. 494 § 1 zdanie drugie k.c. strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Zgodnie z przytoczonymi przepisami, jeżeli umowa wzajemna przestała wiązać wskutek odstąpienia od niej przez jedną ze stron, strony zobowiązane są m. in. do zwrotu wzajemnych świadczeń. Zwrot świadczeń powinien nastąpić w naturze.

Jak wynika z przedstawionych przez powódkę dowodów w postaci zamówienia, faktury pro forma i faktury nr (...) oraz dowodów wpłat, powódka zamówiła i opłaciła większą ilość towaru, niż dostarczona przez pozwaną. Ilość zamówionego towaru i jego cena wynika z wystawionej przez pozwaną faktury, która opiewa na 53600 kg. Z kolei ilość dostarczonego ostatecznie towaru strony zgodnie wskazywały w wymienianej korespondencji mailowej, było to 45116 kg – na taką samą ilość pozwana wystawiła zresztą w późniejszym czasie dodatkowe faktury do tej samej umowy. Wobec tego prawidłowe jest wyliczenie powódki, że nadpłata na dzień wnoszenia powództwa wynosiła 39.124,48 zł. W toku procesu pozwana zapłaciła 5000 zł, wobec czego powódka o tę kwotę ograniczyła żądanie pozwu.

Strona pozwana w istocie nie zaprzeczyła, że dostarczyła towar w ilości mniejszej od zamówionej. Wskazywała jedynie w sprzecznie, że „zamówienie i dostawa były chaotyczne między innymi przez to, że ciągle była zmieniana decyzja co do ilości zamówienia i terminu realizacji”. Takie sformułowania mogą świadczyć, że pozwana stara się wykazać brak zwłoki po swojej stronie. Zgodnie z art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na gruncie tego przepisu powszechnie przyjmuje się, że to dłużnika obciąża dowód braku winy w opóźnionym spełnieniu świadczenia. W niniejszej sprawie taki dowód nie został skutecznie przeprowadzony. Z maili wynika, że dostawy były przekładane nie dlatego, że powódka zmieniała decyzję co do ilości zamówionego towaru czy daty dostawy, lecz dlatego, że powódka godziła się na późniejsze dostawy, bo pozwana nie mogła ich zrealizować terminowo. Jak wskazał świadek J., pozwana nie wywiązywała się z umowy, gdyż nie dysponowała odpowiednią ilością towaru. Zatem nie można przyjąć, że pozwana zwolniła się z odpowiedzialności za niedotrzymanie pierwotnego terminu dostawy. Zwłoka rodzi zaś po stronie wierzyciela uprawnienie do wyznaczenia terminu dodatkowego pod rygorem odstąpienia od umowy w razie jego niedotrzymania. Korespondencja mailowa stron wskazuje, że takie dodatkowe terminy były pozwanej wyznaczane kilkakrotnie i żaden z nich nie został dotrzymany. Ostatecznie pozwana została wezwana do zwrotu nadpłaconej ceny, co w świetle wcześniejszych oświadczeń powódki o odstąpieniu od umowy i „warunkowej” zgodzie na późniejszą dostawę (która nie nastąpiła) musi być uznane za oświadczenie o ostatecznym odstąpieniu od umowy wraz z żądaniem zwrotu części ceny.

Podkreślenia wymaga, że pozwana przed procesem nie kwestionowała obowiązku rozliczenia się, o czym świadczą wymieniane maile, dotyczące spłaty w ratach, czy też zawarcia ugody. Nadto część żądania powódki została spełniona w toku procesu.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się dokumentach przedłożonych przez stronę powodową i zeznaniach świadków – M. J. (2) i A. S.. Zeznania świadków okazały się spójne i korespondowały z resztą materiału dowodowego. Świadek M. J. (2) potwierdził, iż pozwana nie dostarczyła powódce całości zamówienia oraz, że pozwana nie zwróciła nadpłaty. A. S. wskazała natomiast, iż nie został dostarczony papier na kwotę 39.124,48 zł, zaś pozwana wpłaciła kwotę 5.000 zł. Potwierdziła także łączną kwotę uiszczoną na rzecz pozwanej tytułem zapłaty za sprzedaż towaru.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała treść łączącej strony umowy sprzedaży. Wykazała również, iż zrealizowała ciężący na niej obowiązek zapłaty na rzecz pozwanej ceny 303 824,56 zł, gdy tymczasem pozwana dostarczyła towar o łącznej wartości 264.700,08 zł. Ponadto, powódka wykazała fakt dokonania pisemnego odstąpienia od umowy dokonanego w związku z opóźnieniem pozwanej w dostarczeniu części zamówionego papieru. Z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy wynika, iż powódka wielokrotnie wyznaczała pozwanej dodatkowy termin na realizację zobowiązania, jednakże J. C. nigdy nie dostarczyła brakującej części towaru.

Wyraźnego zaznaczenia wymaga, iż stanowisko strony powodowej znajduje szczegółowe potwierdzenie w treści przedłożonych przez nią dokumentów, w szczególności - w treści korespondencji e-mail prowadzonej z przedstawicielem pozwanej. Co więcej, treść rzeczony korespondencji potwierdza kluczową dla sprawy okoliczność, iż część towaru w ogóle nie została powódce wydana. Co istotne również, pozwana lub jej przedstawiciele wielokrotnie drogą e-mailową zapewniali powódkę o zamiarze dostarczenia brakującego towaru, a następnie o zamiarze spłaty należności i negocjowali z powódką warunki tej spłaty.

Odnosząc się do zarzutów pozwanej wskazać należało, że zostały one sformułowane w sposób bardzo ogólnikowy, zaś podnoszonych okoliczności pozwana w zasadzie w żaden sposób nie wykazała. Pozwana dołączyła wprawdzie do sprzeciwu m. in. fakturę VAT z 23 stycznia 2015 r. jednakże faktura ta w ogóle nie ma związku z rozstrzyganym stanem faktycznym, nie dotyczy bowiem żadnej z części zamówionego przez powódkę towaru (przedmiotowa faktura została wystawiona jeszcze przed złożeniem zamówienia na towar objęty sporem). Przedmiotu sprawy dotyczą wyłącznie faktury nr (...), jednak wynikające z nich kwoty (264.699,68 zł) nie mogą być uznane za tożsame z całkowitą kwotą zapłaconą przez powódkę, a świadczą jedynie o wysokości kwoty, której pozwana domagała się od powódki w związku z dostarczeniem części zamówionego towaru. Marginalnie zauważyć należy, iż inne faktury wystawione przez pozwaną, a dotyczące dokonanych przez powódkę zamówień zostały skorygowane do wartości „0 zł”.

Nie mogły mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy dalsze zarzuty pozwanej dotyczące braku reklamacji i okoliczności obniżenia ceny dostarczanych towarów. Obowiązek zwrotu wynagrodzenia w związku z niewykonaniem zobowiązania wynika bowiem wyłącznie z treści przytoczonego już art. 494 § 1 k.c. i nie jest on uzależniony od dokonania dodatkowych czynności (np. wniesienia reklamacji). Natomiast odnosząc się do okoliczności sprzedaży towarów w obniżonej cenie (czego nota bene pozwana nie usiłowała wykazać), wyjaśnić należy, iż cenę dostarczonych towarów Sąd ustalił w oparciu o faktury wystawione przez samą pozwaną J. C. i nie znalazł podstaw do ustalenia odmiennej od wskazanej w fakturach ceny sprzedanych towarów. Dodać trzeba, że powódka nie dochodziła w niniejszej sprawie tej części roszczenia, formułowanego w wezwaniach kierowanych do pozwanej, która dotyczyła obniżenia ceny za towar niezgodny z zamówieniem, zatem część zarzutów dotyczących ceny nie ma wpływu na rozstrzygnięcie.

Ostatecznie uznać należało, iż pozwana dostarczyła towar (papier) w ilości 45 116 kg w cenie 4,77 zł za kilogram + 23% VAT, tj. za łączną kwotę 264 700,08 zł. Jednocześnie, pozwana nie dostarczyła ostatecznie pozostałej części zamówionego przez powódkę papieru w ilości 7.316 kg. W związku z powyższym, w związku z wpłatą przez powódkę łącznie kwoty 303 824,56 zł a przy tym - zapłaty przez pozwaną kwoty 5.000 zł w dniu 17 grudnia 2015 r. po stronie powódki pozostawała nadpłata w wysokości 34.124.48 zł.

Pismem z dnia 8 września 2015 roku, w związku z dokonaną przez pozwaną wpłatą, powódka cofnęła powództwo w części, co do kwoty 5000 zł. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy (art. 203 § 1 k.p.c.), przy czym okoliczności sprawy nie wskazują, iż tak podjęta czynność procesowa narusza treść art. 203 § 4 k.p.c., co skutkuje umorzeniem postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.) bez konieczności wyrażenia zgody przez stronę pozwaną.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455, 481 i 482 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu i wyznaczonym przez powódkę terminem zapłaty (wezwanie z 7.10.2015 r. wyznaczało termin płatności 7 dni).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1832 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 2400 zł, zgodnie z § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

W związku z częściowym cofnięciem pozwu w pkt IV nakazano zwrócić powódce kwotę 125 zł na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)M. Z.

3. (...)

4. (...)